

عنوان مقاله:

طراحی مهدکودک با رویکرد افزایش خلاقیت کودکان

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نیکروز میرهن شفیعی

منان نظری

آرزو جوادزاده مقتدر

خلاصه مقاله:

در زندگی مدرن امروزی، انسانها بیشتر وقت خود را در محیط های مصنوعی و ساخته دست بشر می گذرانند و از خانه و مدرسه گرفته تا محیط کار؛ بطور مداوم با محیط کالبدی در ارتباط هستند. محیط های فیزیکی اطراف انسان نقش مهمی در معنادگی و سازمان بخشی زندگی او دارند. در این میان، فضاهای ویژه کودکان اهمیت بسیار زیادی دارند، چرا که کودکان به سبب محدودیت های جسمی و روانی خود در قیاس با بزرگسالان بیشترین تاثیر را از محیط خود میگیرند و در عوض تاثیرگذاری کمتری بر محیط دارند و به این ترتیب بیش از بزرگسالان اجباراً تابع شرایط محیطیاند. به جهت تاثیرپذیری کودکان از محیط پیرامون، لازم است نیازها و قابلیت های رشد جسمی، شناختی، عاطفی و اجتماعی کودکان برای شکوفایی توانایی های خلاقانه آنها را شناخت و تدابیری در حوزه کالبدی برای افزایش و ارتقاء خلاقیت آنها اندیشید و از آنها در طراحی فضاهای آموزشی بهره جست. هدف از پژوهش حاضر، دستیابی به راهبردها از طریق سیاست ها، برنامه ها و راهکارهای اجرایی، جهت مناسب سازی مجموعهی کودک با فرآیند افزایش رشد خلاقیت کودک است. در این مطالعه از روش مطالعات میدانی - کتابخانه ای و پرسشنامه محقق- ساخت برای جمع آوری اطلاعات استفاده شد، داده های بدست آمده به کمک نرم افزار spss تجزیه و تحلیل و رابطه ی میان متغیرها مشخص گردید. نتایج نشان داد که برخی ویژگیهای کالبدی فضای آموزشی، بر رشد و شکوفایی خلاقیت کودکان تاثیرگذار است. با شناسایی مولفه های فرآیند خلاق در کودک (کنجکاوی، انگیزش، تخیل، ابتکار، بازی و ...) و ایجاد جدول هدف و محتوا، اصول و راهکارهایی برای طراحی فضاهای آموزشی مانند: انعطاف پذیری، جذابیت، تنوع، شایستگی و پاسخگویی، فرم و وسعت فضا، استفاده از عناصر طبیعت و ... در جهت افزایش خلاقیت آنان ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

مهدکودک، رشد کودک، محیط کودک، خلاقیت، معماری برای کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002981>

